

Fremsat den 31. marts 2020 af uddannelses- og forskningsministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer¹⁾

(Gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv samt klageadgang i sager om erhvervspas og ved udsendelse af advarsler)

§ 1

I lov nr. 1871 af 29. december 2015 om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* indsættes efter »kvalifikationer«: »m.v.«
2. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »132«: », og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25«.
3. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Lovens kapitel 2 a finder anvendelse på proportionalitetsvurderinger, der foretages forud for vedtagelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv.«
Stk. 3 bliver herefter stk. 4.
4. I § 2 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
»2) *Proportionalitetstestdirektivet*: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv.«
Nr. 2-10 bliver herefter nr. 3-11.

5. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Proportionalitetsvurdering forud for vedtagelse af ny eller ændret regulering af erhverv

§ 2 a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, gælder her i landet.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om procedure ved meddelelse af proportionalitetsvurderinger i henhold til proportionalitetstestdirektivet.«

6. Efter § 8 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 8 a. Afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af det europæiske erhvervspas kan påklages af den, afgørelsen eller den manglende udstedelse vedrører.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandling. Er der ikke en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til, fastsættes regler efter 1. pkt. af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren.«

7. I § 16, stk. 3, indsættes efter »om advarslen«: »og om, at vedkommende kan klage over udsendelsen af advarslen og anmode om berigtigelse af advarslen«.

¹⁾ Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25.

8. I § 16 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel, jf. stk. 1 og 2, herunder om klagebehandlingen, og om anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler. Er der ikke en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til, fastsættes regler efter 1. pkt. af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren.«

9. Som Bilag 1 indsættes bilag 1 til denne lov.**§ 2**

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5 og nr. 9, træder i kraft den 30. juli 2020.

Bilag 1**Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 46, artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erhvervsfriheden er en grundlæggende rettighed. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») sikrer erhvervsfriheden samt friheden til at oprette og drive egen virksomhed. Fri bevægelighed for arbejdstagere, etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser er grundlæggende principper for det indre marked, som er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Nationale regler om adgangen til lovregulerede erhverv bør derfor ikke udgøre en ubegrundet eller uforholdsmæssig hindring for udøvelsen af disse grundlæggende rettigheder.

(2) I mangel af særlige bestemmelser i EU-retten om harmonisering af kravene vedrørende adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv hører det under medlemsstaternes kompetence at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres, inden for rammerne af principperne om ikkediskrimination og proportionalitet.

(3) Proportionalitetsprincippet er et af EU-rettens generelle principper. Ifølge retspraksis³⁾ bør nationale foranstaltninger, som kan hindre udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder sikret af TEUF eller gøre denne udøvelse mindre attraktiv, opfylde fire betingelser, nemlig de bør: anvendes uden forskelsbehandling, være begrundet i mål af samfundsmæssig interesse, være egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF⁴⁾ indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at vurdere proportionaliteten af deres krav vedrørende begrænsning af adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv og til at meddele Kommissionen resultaterne af denne vurdering, hvorved den »gensidige evalueringsproces« igangsættes. Denne proces betyder, at medlemsstaterne skulle gennemføre en screening af deres samlede lovgivning om alle regulerede erhverv på deres område.

(5) Resultaterne af den gensidige evalueringsproces afslørede en mangel på klarhed for så vidt angår de kriterier, som medlemsstaterne skal anvende ved vurdering af proportionaliteten af krav, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, samt en uens kontrol med sådanne krav på alle reguleringsniveauer. For at undgå fragmentering af det indre marked og for at nedbryde barrierer for optagelse og udøvelse af visse former for virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende bør der være en fælles tilgang på EU-plan, som forhindrer vedtagelsen af uforholdsmæssige foranstaltninger.

(6) Kommissionen identificerede i sin meddelelse af 28. oktober 2015 med titlen »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne« behovet for at vedtage en analytisk proportionalitetsramme, som medlemsstaterne skal anvende ved revision af eksisterende regulering af erhverv eller ved forslag til ny.

(7) Nærværende direktiv har til formål at fastsætte regler for proportionalitetsvurderinger, der skal foretages af medlemsstaterne forud for indførelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

(8) Nærværende direktiv bør finde anvendelse på de former for virksomhed, som vedrører de lovregulerede erhverv, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2005/36/EF. Nærværende direktiv bør finde anvendelse på krav, der begrænser adgang til eller udøvelsen af eksisterende lovregulerede erhverv eller nye erhverv, som medlemsstaterne overvejer at regulere. Nærværende direktiv bør finde anvendelse i tillæg til direktiv 2005/36/EF, og uden at dette berører andre bestemmelser i en særskilt EU-retsakt vedrørende adgang til eller udøvelsen af et bestemt lovreguleret erhverv.

(9) Nærværende direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence til at fastlægge tilrettelæggelsen og indholdet af deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, og navnlig hvad angår deres mulighed for at uddelegere beføjelsen til at tilrettelægge eller føre tilsyn med erhvervsrettede uddannelser til faglige organisationer. Bestemmelser, som ikke begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, herunder redaktionelle ændringer, tekniske tilpasninger af uddannelsesindhold eller modernisering af uddannelsesbestemmelser, bør ikke være omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde. Hvis et erhvervsrettet uddannelsesforløb består af aflønnede aktiviteter, bør etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser sikres.

(10) Hvis medlemsstaterne gennemfører specifikke krav vedrørende reguleringen af et givet erhverv, der er fastsat ved en særskilt EU-retsakt, der ikke overlader medlemsstaterne noget valg med hensyn til, hvordan de specifikke krav præcist skal gennemføres, bør proportionalitetsvurderingen som krævet i specifikke bestemmelser i nærværende direktiv ikke anvendes.

(11) Medlemsstaterne bør kunne fæste lid til en fælles reguleringsmæssig ramme baseret på klart definerede juridiske begreber vedrørende de forskellige måder, hvorpå et erhverv kan reguleres i Unionen. Der findes flere måder, hvorpå et erhverv kan reguleres, eksempelvis ved at adgang til eller udøvelsen af en bestemt aktivitet forbeholdes indehavere af en erhvervmæssig kvalifikation. Medlemsstaterne kan også regulere en af de måder, hvorpå et erhverv kan udøves, ved at fastsætte betingelser for anvendelsen af erhvervmæssige titler eller ved at indføre kvalifikationskrav alene for selvstændige, for erhvervsudøvende, der er lønmodtagere, eller for foretagenders ledere eller juridiske repræsentanter, navnlig når aktiviteten udøves af en juridisk person i form af en erhvervsvirksomhed.

(12) Forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love og administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, bør medlemsstaterne vurdere, hvorvidt disse bestemmelser er proportionelle. Omfanget af vurderingen bør stå i et rimeligt forhold til karakteren, indholdet og virkningen af de bestemmelser, der indføres.

(13) Bevisbyrden med hensyn til begrundelse og proportionalitet ligger hos medlemsstaterne. De grunde, som en medlemsstat påberåber sig som begrundelse for at regulere, bør således være ledsaget af en analyse af hensigtsmæssigheden og proportionaliteten af den foranstaltning, som medlemsstaten har vedtaget, og af specifik dokumentation til støtte for dens argumenter. Selv om en medlemsstat ikke nødvendigvis skal fremlægge en specifik undersøgelse eller en specifik form for dokumentation eller materialer, der fastslår proportionaliteten af en sådan foranstaltning, forud for vedtagelsen, bør den foretage en objektiv

analyse, der under hensyntagen til den pågældende medlemsstats særlige omstændigheder godtgør, at der foreligger reelle risici med hensyn til opfyldelsen af mål af samfundsmæssig interesse.

(14) Medlemsstaterne bør gennemføre proportionalitetsvurderinger på en objektiv og uafhængig måde, herunder når et erhverv reguleres indirekte ved at give et bestemt fagligt organ beføjelsen til at regulere. Disse vurderinger kunne omfatte en udtalelse fra et uafhængigt organ, herunder eksisterende organer, som er en del af den nationale lovgivningsproces, der af den pågældende medlemsstat har fået til opgave at komme med en sådan udtalelse. Dette er særligt vigtigt, hvis vurderingerne foretages af lokale myndigheder, reguleringsorganer eller faglige organisationer, som i kraft af nærheden til lokale forhold og specialiseret viden i visse tilfælde kunne være bedre egnet til at identificere, på hvilken måde mål af samfundsmæssig interesse bedst opfyldes, men hvis politiske valg kunne være til fordel for etablerede aktører på bekostning af nye markedsdeltagere.

(15) Det er hensigtsmæssigt efter vedtagelsen at overvåge proportionaliteten af nye eller ændrede bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv. En revision af proportionaliteten af en restriktiv national foranstaltning inden for lovregulerede erhverv bør baseres ikke kun på den pågældende foranstaltnings mål på tidspunktet for vedtagelsen, men også på dens virkninger, vurderet efter vedtagelsen. Vurderingen af proportionaliteten af den nationale foranstaltning bør baseres på den udvikling, der er konstateret inden for det lovregulerede erhverv siden foranstaltningens vedtagelse.

(16) Som bekræftet af fast retspraksis er enhver ubegrundet restriktion, som følger af national ret og begrænser etableringsfriheden eller den frie udveksling af tjenesteydelser, forbudt, herunder enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet eller bopæl.

(17) Hvis optagelsen og udøvelsen af virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende er betinget af opfyldelsen af visse krav vedrørende bestemte erhvervs-mæssige kvalifikationer, som er fastlagt direkte eller indirekte af medlemsstaterne, er det nødvendigt at sikre, at sådanne krav er begrundet ud fra hensyn til mål af samfundsmæssig interesse, såsom de, der fremgår af TEUF, nemlig den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed, eller ud fra tvingende samfundsmæssige hensyn, som i Domstolens praksis er anerkendt som sådanne. Det er tillige nødvendigt at præcisere, at følgende er blandt de tvingende samfundsmæssige hensyn, som i Domstolens praksis er anerkendt som sådanne: bevarelsen af de sociale sikringsordningers økonomiske ligevægt, beskyttelsen af forbrugere, af tjenestemodtagere, herunder gennem sikring af kvaliteten af håndværksmæssigt arbejde, og af arbejdstagere, beskyttelsen af en forsvarlig retspleje, sikringen af retfærdige handelstransaktioner, bekæmpelsen af bedrageri og imødegåelsen af skatteunddragelse og -undgåelse samt sikring af skattetilsynets effektivitet, transportsikkerheden, beskyttelsen af miljøet og bymiljøet, dyresundheden, intellektuel ejendomsret, beskyttelsen og bevarelsen af den nationale historiske og kunstneriske arv samt social- og kulturpolitiske målsætninger. Ifølge fast retspraksis kan rent økonomiske hensyn, navnlig fremme af den nationale økonomi på bekostning af de grundlæggende frihedsrettigheder, såvel som hensyn af rent administrativ karakter, såsom gennemførelse af kontroller eller indsamling af statistik, ikke udgøre tvingende samfundsmæssige hensyn.

(18) Det er op til medlemsstaterne at fastlægge, hvilket beskyttelsesniveau de ønsker i forhold til målene af samfundsmæssig interesse, og hvilket reguleringsniveau der er passende, inden for grænserne af proportionalitetsprincippet. Den omstændighed, at en medlemsstat pålægger mindre strenge regler end en anden medlemsstat, er ikke ensbetydende med, at sidstnævntes regler er uforholdsmæssige og dermed uforenelige med EU-retten.

(19) Hvad angår beskyttelsen af folkesundheden, skal der i henhold til artikel 168, stk. 1, i TEUF sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter. Nærværende direktiv er i fuld overensstemmelse med dette mål.

(20) For at sikre, at de bestemmelser, de indfører, og at ændringer, de foretager af eksisterende bestemmelser, er proportionelle, bør medlemsstaterne oveveje kriterierne til vurdering af proportionaliteten og de yderligere kriterier, som er relevante for det regulerede erhverv, der analyseres. Hvis en medlemsstat agter at regulere et erhverv eller at ændre eksisterende regler, bør der tages hensyn til arten af de risici, der er relateret til de mål af samfundsmæssig interesse, som tilstræbes, navnlig risiciene for tjenestemodtagere, herunder forbrugere, for erhvervsudøvende eller for tredjeparter. Det bør også holdes for øje, at der inden for erhvervsmæssige tjenesteydelser normalt er asymmetri mellem forbrugere og erhvervsudøvende med hensyn til information, idet erhvervsudøvende besidder en høj grad af teknisk viden, som forbrugere ikke nødvendigvis har.

(21) Krav vedrørende erhvervsmæssige kvalifikationer bør kun anses for nødvendige, hvis eksisterende foranstaltninger, såsom produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivningen, ikke kan anses for at være egnede eller reelt effektive i forhold til at nå det tilstræbte mål.

(22) For at opfylde proportionalitetskravet bør en foranstaltning være egnet til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål. En foranstaltning bør kun anses for egnet til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål, hvis den reelt afspejler en vilje til at nå det pågældende mål på en konsistent og systematisk måde, f.eks. hvis tilsvarende risici relateret til bestemte aktiviteter håndteres på en sammenlignelig måde, og hvis eventuelle undtagelser til de involverede restriktioner anvendes i overensstemmelse med det angivne mål. Den nationale foranstaltning bør desuden reelt bidrage til at nå det tilstræbte mål og bør derfor ikke anses for egnet, hvis den ikke har nogen indvirkning på det hensyn, begrundelsen bygger på.

(23) Medlemsstaterne bør tage behørigt hensyn til foranstaltningens samlede indvirkning på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen, på forbrugernes valg og på kvaliteten af den leverede tjenesteydelse. På grundlag heraf bør medlemsstaterne navnlig vurdere, hvorvidt omfanget af begrænsningen af adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv står i et rimeligt forhold til betydningen af de tilstræbte mål og de forventede gevinster.

(24) Medlemsstaterne bør foretage en sammenligning mellem den nationale foranstaltning, der er i spil, og alternative, mindre restriktive midler, som ville føre til opnåelse af det samme mål, men ville pålægge færre begrænsninger. Hvis foranstaltningerne udelukkende er begrundet i hensyn til forbrugerbeskyttelsen, og hvor de identificerede risici er begrænset til forholdet mellem den erhvervsudøvende og forbrugeren og derfor ikke berører tredjeparter negativt, bør medlemsstaterne vurdere, hvorvidt deres mål kunne nås ved mindre restriktive midler end at aktiviteter forbeholdes erhvervsudøvende. Når forbrugere for eksempel rimeligvis kan foretage et valg mellem at gøre eller ikke gøre brug af kvalificerede erhvervsudøvers tjenester, bør der anvendes mindre restriktive midler, såsom beskyttelse af den erhvervsmæssige titel eller indførelse i et register for erhvervsudøvende. Regulering ved aktiviteter forbeholdt erhvervet og beskyttelse af den erhvervsmæssige titel bør overvejes, hvis foranstaltningerne sigter mod at forhindre risiko for alvorlig skade mod mål af samfundsmæssig interesse, såsom folkesundheden.

(25) Hvor det er relevant henset til arten og indholdet af den foranstaltning, der analyseres, bør medlemsstaterne også tage følgende elementer i betragtning: sammenhængen mellem omfanget af den erhvervsmæssige virksomhed, som et erhverv omfatter, og den påkrævede erhvervsmæssige kvalifikation; opgavernes kompleksitet, navnlig for så vidt angår niveauet, arten og varigheden af den påkrævede uddannelse eller erfaring; om der findes forskellige måder, hvorpå den erhvervsmæssige kvalifikation kan opnås; hvorvidt den virksomhed, der er forbeholdt bestemte erhvervsudøvende, kan udøves sammen med andre

erhvervsudøvende; og graden af autonomi i forbindelse med udøvelsen af et lovreguleret erhverv, navnlig hvis den virksomhed, som er knyttet til et lovreguleret erhverv, udøves under en behørigt kvalificeret erhvervsudøvedes kontrol og ansvar.

(26) Dette direktiv tager højde for videnskabelige og teknologiske fremskridt og bidrager til et velfungerende indre marked, herunder i det digitale miljø. I betragtning af hastigheden af teknologiske ændringer og videnskabelig udvikling kunne opdateringer af adgangskrav være af særlig betydning for en række erhverv, navnlig for erhvervsmæssige tjenesteydelser, der leveres elektronisk. Hvis en medlemsstat regulerer et erhverv, bør der tages hensyn til det forhold, at den videnskabelige og teknologiske udvikling kan reducere eller øge asymmetrien mellem erhvervsudøvende og forbrugere med hensyn til information. Hvis den videnskabelige og teknologiske udvikling indebærer en høj risiko for målene af samfundsmæssig interesse, er det op til medlemsstaterne om nødvendigt at tilskynde de erhvervsudøvende til at holde trit med denne udvikling.

(27) Medlemsstaterne bør foretage en tilbundsående vurdering af de omstændigheder, under hvilke foranstaltningen vedtages og gennemføres, og navnlig undersøge virkningen af de nye eller ændrede bestemmelser, når de kombineres med andre krav, der begrænser adgang til eller udøvelsen af erhvervet. Optagelse og udøvelse af visse former for virksomhed kan være betinget af opfyldelsen af en række krav såsom regler vedrørende organisation af erhvervet, obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, erhvervsmæssig etik, tilsyn og ansvar. Medlemsstaterne bør derfor ved vurderingen af de nye eller ændrede bestemmelser virkning tage hensyn til de eksisterende krav, herunder løbende videreuddannelse, obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, registrerings- eller autorisationsordninger, kvantitative restriktioner, bestemte krav til retlig form og krav til aktiebesiddelse, territoriale begrænsninger, begrænsninger vedrørende virksomhed på flere områder og uforenelighedsregler, krav vedrørende forsikringsdækning, krav til sprogkundskaber, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af erhvervet, krav om faste minimums- og/eller maksimumssatser og krav vedrørende annoncering.

(28) Det kan være hensigtsmæssigt at indføre yderligere krav for at nå målene af samfundsmæssig interesse. Den blotte omstændighed, at deres individuelle eller kombinerede virkning bør vurderes, betyder ikke, at disse krav uden videre er uforholdsmæssige. Eksempelvis kan forpligtelsen til at gennemgå løbende faglig udvikling være egnet til at sikre, at erhvervsudøvende følger med udviklingen inden for deres respektive områder, så længe den ikke fastsætter diskriminerende og uforholdsmæssige betingelser til skade for nye deltagere. Tilsvarende kan obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ betragtes som hensigtsmæssigt, når staten overlader beskyttelsen af de relevante mål af samfundsmæssig interesse til disse faglige organisationer eller organer, f.eks. med hensyn til at overvåge lovlige udøvelse af erhvervet eller til at tilrettelægge eller overvåge løbende videreuddannelse. Hvis et erhvervs uafhængighed ikke kan sikres tilstrækkeligt på anden måde, kunne medlemsstaterne overveje at anvende beskyttelsesforanstaltninger, såsom at begrænse aktiebesiddelsen for personer uden for erhvervet eller fastsætte, at hovedparten af stemmerettighederne skal besiddes af personer, der udøver erhvervet, så længe sådanne beskyttelsesforanstaltninger ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at beskytte målet af samfundsmæssig interesse. Medlemsstaterne kunne overveje at fastsætte krav om faste minimums- og/eller maksimumssatser, som tjenesteyderne skal overholde, navnlig for tjenesteydelser, for hvilke dette er nødvendigt for en effektiv anvendelse af princippet om godtgørelse af omkostninger, så længe en sådan begrænsning er proportionel, og undtagelser fra minimums- og/eller maksimumssatserne er mulige, om nødvendigt. Hvis indførelsen af yderligere krav gentager krav, der allerede er indført af en medlemsstat i forbindelse med andre regler eller procedurer, kan sådanne krav ikke anses for at være proportionelle i forhold til at nå det tilstræbte mål.

(29) I henhold til afsnit II i direktiv 2005/36/EF kan medlemsstaterne ikke pålægge tjenesteydere, der er etableret i en anden medlemsstat og midlertidigt og lejlighedsvist leverer erhvervmæssige tjenesteydelser, krav eller restriktioner, som er forbudte i nævnte direktiv, såsom autorisation fra, registrering i eller medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, eller at have repræsentanter på værtsmedlemsstatens område med henblik på adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv. Medlemsstaterne kan om nødvendigt forlange, at tjenesteydere, der ønsker at levere tjenesteydelser midlertidigt, fremlægger oplysninger via en skriftlig anmeldelse, der skal indgives forud for den første levering af tjenesteydelser, og fornyer denne anmeldelse årligt. For at lette leveringen af erhvervmæssige tjenesteydelser er det derfor nødvendigt under hensyntagen til tjenesteydernes midlertidige eller lejlighedsvis karakter at gentage, at krav såsom midlertidig registrering, der sker automatisk, eller proforma-optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ, forudgående anmeldelser og dokumentkrav samt betaling af et gebyr eller eventuelle afgifter bør være proportionelle. Disse krav bør ikke medføre en uforholdsmæssig byrde for tjenesteyderne eller være til hinder for fri udveksling af tjenesteydelser eller gøre fri udveksling af tjenesteydelser mindre attraktiv. Medlemsstaterne bør navnlig vurdere, om kravet om at fremlægge bestemte oplysninger og dokumenter i overensstemmelse med direktiv 2005/36/EF og muligheden for at indhente yderligere oplysninger gennem administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne via informationssystemet for det indre marked er forholdsmæssig og er tilstrækkelig til at forhindre en alvorlig risiko for, at tjenesteydere omgår de relevante regler. Nærværende direktiv bør dog ikke finde anvendelse på foranstaltninger, der har til formål at sikre overholdelse af de relevante arbejds- og ansættelsesvilkår.

(30) Som bekræftet af fast retspraksis rangerer menneskers liv og sundhed øverst blandt de hensyn, der er beskyttet ved TEUF. Følgelig bør medlemsstaterne tage behørigt hensyn til målet om at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed ved vurderingen af krav til sundhedserhvervene, såsom aktiviteter forbeholdt erhvervet, beskyttet erhvervmæssig titel, løbende faglig udvikling eller regler vedrørende tilrettelæggelsen af erhvervet, erhvervmæssig etik og tilsyn, samtidig med at de i direktiv 2005/36/EF fastsatte mindstekrav til uddannelse overholdes. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at regulering af sundhedserhverv, som har konsekvenser for folkesundheden og patientsikkerheden, er proportionel og bidrager til at sikre adgangen til sundhedspleje, der i charteret er anerkendt som en grundlæggende rettighed, samt til sikker og effektiv sundhedspleje af høj kvalitet til borgerne på deres område. Ved fastlæggelsen af politikker for sundhedsydelser bør der tages hensyn til behovet for at sikre tilgængelighed, service af høj kvalitet og en tilstrækkelig og sikker forsyning af lægemidler i overensstemmelse med de folkesundhedsmæssige behov på den pågældende medlemsstats område såvel som til behovet for at sikre sundhedspersonalets faglige uafhængighed. Med hensyn til begrundelsen for regulering af sundhedserhvervene bør medlemsstaterne tage hensyn til målsætningen om at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed, herunder tilgængelighed og høj kvalitet af sundhedsydelser for borgerne, og en tilstrækkelig og sikker forsyning af lægemidler under hensyntagen til den skønsmargen, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 1.

(31) Det er væsentligt for et velfungerende indre marked at sikre, at medlemsstaterne giver oplysninger til borgere, repræsentative sammenslutninger og relevante interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, forud for indførelsen af nye eller ændring af eksisterende krav, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv. Medlemsstaterne bør involvere alle berørte parter og give dem mulighed for at fremføre deres synspunkter. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, bør medlemsstaterne gennemføre offentlige høringer i overensstemmelse med deres nationale procedurer.

(32) Medlemsstaterne bør også tage fuldt ud hensyn til borgernes ret til adgang til domstolsprøvelse som garanteret ved charterets artikel 47 og artikel 19, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Det følger heraf, at de nationale domstole i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i national ret og forfatningsmæssige principper, bør være i stand til at vurdere proportionaliteten af de krav, der fal-

der ind under dette direktivs anvendelsesområde, for at sikre enhver fysisk eller juridisk persons ret til effektive retsmidler over for begrænsninger af friheden til at vælge et erhverv, af etableringsfriheden og af friheden til at levere tjenesteydelser.

(33) Med henblik på udvekslingen af oplysninger om bedste praksis bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at tilskynde til deling af tilstrækkelige og regelmæssigt opdaterede oplysninger med andre medlemsstater om reguleringen af erhverv samt om virkningerne af sådan regulering. Kommissionen bør fremme denne udveksling.

(34) For at øge gennemsigtigheden og fremme proportionalitetsvurderinger baseret på sammenlignelige kriterier bør de oplysninger, som medlemsstaterne fremlægger, uden at det berører artikel 346 i TEUF, være let tilgængelige i databasen over lovregulerede erhverv for at gøre det muligt for andre medlemsstater og interesserede parter at fremsætte bemærkninger til Kommissionen og den pågældende medlemsstat. Kommissionen bør tage disse bemærkninger behørigt i betragtning i dens sammenfattende rapport udarbejdet i overensstemmelse med direktiv 2005/36/EF.

(35) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre et velfungerende indre marked og undgå uforholdsmæssige begrænsninger i adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastsættes regler om en fælles ramme for gennemførelsen af proportionalitetsvurderinger forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, med henblik på at sikre at velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbrugerbeskyttelse. Det berører ikke medlemsstaternes kompetence i mangel af harmonisering og skønsmargen til at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres, inden for rammerne af principperne om ikke-diskrimination og proportionalitet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på de af medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser, der begrænser adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2005/36/EF, eller en af de måder, hvorpå dette erhverv kan udøves, herunder anvendelsen af erhvervsmæssige titler og den erhvervsmæssige virksomhed, der er tilladt i medfør af de pågældende titler.

2. Hvis specifikke krav vedrørende reguleringen af et givet erhverv er fastsat i en særskilt EU-retsakt, der ikke giver medlemsstaterne mulighed for selv at vælge den præcise gennemførelsesmetode, finder de tilsvarende bestemmelser i dette direktiv ikke anvendelse.

Artikel 3

Definitioner

Med henblik på dette direktiv finder definitionerne i direktiv 2005/36/EF anvendelse.

Derudover forstås ved:

- a) »beskyttet erhvervmæssig titel«: en form for regulering af et erhverv, hvor anvendelsen af titlen i forbindelse med en eller flere former for erhvervmæssig virksomhed i medfør af love eller administrative bestemmelser direkte eller indirekte er underlagt krav om en bestemt erhvervmæssig kvalifikation, og hvor den uretmæssige anvendelse af denne titel er forbundet med sanktioner
- b) »aktiviteter forbeholdt erhvervet«: en form for regulering af et erhverv, hvor adgangen til en eller flere former for erhvervmæssig virksomhed i medfør af love eller administrative bestemmelser enten direkte eller indirekte er forbeholdt udøvere af et lovreguleret erhverv, som har en bestemt erhvervmæssig kvalifikation, herunder hvis aktiviteten udøves sammen med andre lovregulerede erhverv.

Artikel 4

Forudgående vurdering af nye foranstaltninger og overvågning

1. Medlemsstaterne foretager en proportionalitetsvurdering i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.
2. Omfanget af vurderingen omhandlet i stk. 1 bør stå i et rimeligt forhold til bestemmelsernes karakter, indhold og virkning.
3. Enhver bestemmelse som omhandlet i stk. 1 skal ledsages af en forklaring, som er tilstrækkeligt detaljeret til at gøre det muligt at vurdere overholdelsen af proportionalitetsprincippet.
4. De grunde, der gøres gældende for, at en i stk. 1 omhandlet bestemmelse er begrundet og proportionel, skal understøttes af kvalitative og, hvis det er muligt og relevant, kvantitative elementer.
5. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede vurdering gennemføres på en objektiv og uafhængig måde.
6. Medlemsstaterne overvåger efter vedtagelsen overensstemmelsen af nye eller ændrede love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, med proportionalitetsprincippet under behørig hensyntagen til enhver eventuel udvikling, som er indtrådt efter de pågældende bestemmelers vedtagelse.

Artikel 5

Ikkediskrimination

Ved indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, sikrer medlemsstaterne, at sådanne bestemmelser ikke er hverken direkte eller indirekte diskriminerende på grundlag af nationalitet eller bopæl.

Artikel 6

Begrundelser baseret på hensyn til mål af samfundsmæssig interesse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som de agter at indføre, og at de ændringer af eksisterende bestemmelser, som de agter at foretage, er begrundet i hensyn til mål af samfundsmæssig interesse.

2. Medlemsstaterne skal navnlig overveje, hvorvidt de i stk. 1 omhandlede bestemmelser er objektivt begrundede ud fra hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed eller ud fra tvingende samfundsmæssige hensyn såsom bevarelsen af den de sociale sikringsordningers økonomiske ligevægt, beskyttelsen af forbrugere, tjenestemodtagere og arbejdstagere, beskyttelsen af en forsvarlig retspleje, sikringen af retfærdige handelstransaktioner, bekæmpelsen af bedrageri og imødegåelsen af skatteunddragelse og -undgåelse samt sikring af skattetilsynets effektivitet, transportsikkerheden, beskyttelsen af miljøet og bymiljøet, dyresundheden, intellektuel ejendomsret, beskyttelsen og bevarelsen af den nationale historiske og kunstneriske arv samt social- og kulturpolitiske mål.

3. Rent økonomiske hensyn eller hensyn af rent administrativ karakter udgør ikke tvingende samfundsmæssige hensyn, der kan begrunde en begrænsning af adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.

Artikel 7

Proportionalitet

1. Medlemsstaterne sikrer, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som de indfører, og de ændringer, som de foretager af eksisterende bestemmelser, er egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.

2. Med dette for øje tager medlemsstaterne forud for vedtagelsen af de i stk. 1 omhandlede bestemmelser hensyn til:

- a) arten af de risici, der er relateret til de mål af samfundsmæssig interesse, som tilstræbes, navnlig risiciene for tjenestemodtagere, herunder forbrugere, for erhvervsudøvende eller for tredjeparter
- b) hvorvidt eksisterende regler af specifik eller mere generel art, såsom dem der findes i produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivningen, er utilstrækkelige til at nå det tilstræbte mål
- c) bestemmelsens egnethed for så vidt angår dens hensigtsmæssighed i forhold til at opnå det tilstræbte mål, samt hvorvidt bestemmelsen reelt afspejler det pågældende mål på en konsistent og systematisk måde og dermed håndterer de identificerede risici på en tilsvarende måde som ved andre sammenlignelige aktiviteter
- d) indvirkningen på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen, på forbrugernes valg og på kvaliteten af den leverede tjenesteydelse
- e) muligheden for at anvende mindre restriktive midler til at nå målet af samfundsmæssig interesse; med henblik på dette litra vurderer medlemsstaterne, hvor bestemmelserne udelukkende er begrundet i hensyn til forbrugerbeskyttelsen, og hvor de identificerede risici er begrænset til forholdet mellem den erhvervsudøvende og forbrugeren og derfor ikke berører tredjeparter negativt, navnlig, hvorvidt målet kan nås ved mindre restriktive midler end at aktiviteter forbeholdes erhvervet
- f) virkningen af nye eller ændrede bestemmelser, når de kombineres med andre bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af erhvervet, og navnlig hvordan de nye eller ændrede bestemmelser kombineret med andre krav bidrager til, og hvorvidt de er nødvendige for, at nå det samme mål af samfundsmæssig interesse.

Medlemsstaterne tager også hensyn til følgende elementer, hvor det er relevant for karakteren og indholdet af den bestemmelse, der indføres eller ændres:

-
- a) forbindelsen mellem omfanget af den virksomhed, som et erhverv omfatter, eller som er forbeholdt dette, og den krævede erhvervsmæssige kvalifikation
 - b) forbindelsen mellem de pågældende opgavers kompleksitet og nødvendigheden af, at dem, der udfører dem, besidder bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer, navnlig for så vidt angår niveauet, arten og varigheden af den krævede uddannelse eller erfaring
 - c) muligheden for at opnå den erhvervsmæssige kvalifikation ad alternative veje
 - d) hvorvidt og hvorfor de aktiviteter, der er forbeholdt bestemte erhverv, kan eller ikke kan udøves sammen med andre erhverv
 - e) graden af autonomi i forbindelse med udøvelsen af et lovreguleret erhverv og virkningen af organisatoriske og tilsynsmæssige ordninger for opnåelsen af det tilstræbte mål, navnlig hvor den virksomhed, som er knyttet til et lovreguleret erhverv, udøves under en behørigt kvalificeret erhvervsudøvedes kontrol og ansvar
 - f) den videnskabelige og teknologiske udvikling, som muligvis reelt kan reducere eller øge asymmetrien mellem erhvervsudøvende og forbrugere med hensyn til information

3. Med henblik på stk. 2, afsnit 1, litra f), vurderer medlemsstaterne virkningen af den nye eller ændrede bestemmelse, når den kombineres med et eller flere krav, idet de holder sig for øje, at sådanne virkninger kan være positive såvel som negative, og navnlig følgende:

- a) aktiviteter forbeholdt erhvervet, beskyttet erhvervsmæssig titel eller enhver anden form for regulering som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF
- b) forpligtelser til at undergå løbende faglig udvikling
- c) regler vedrørende organisation af erhvervet, erhvervsmæssig etik og tilsyn
- d) obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, registrerings- eller autorisationsordninger, navnlig hvis sådanne krav indebærer besiddelse af en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation
- e) kvantitative restriktioner, navnlig krav, som begrænser antallet af autorisationer til udøvelse eller fastsætter et minimums- eller maksimumsantal af ansatte, ledere eller repræsentanter med bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer
- f) krav til en bestemt retlig form eller vedrørende aktiebesiddelsen eller ledelsen i selskabet, i det omfang sådanne krav er direkte knyttet til udøvelsen af det lovregulerede erhverv
- g) territoriale begrænsninger, herunder hvis erhvervet på en del af en medlemsstats område reguleres på en anden måde, end måden hvorpå det reguleres i andre dele
- h) krav, som indskrænker muligheden for at udøve et lovreguleret erhverv sammen med andre eller i et partnerskab, samt uforenelighedsregler
- i) krav vedrørende forsikringsdækning eller andre former for personlig eller kollektiv beskyttelse for så vidt angår erhvervsansvar
- j) krav til sprogkunderskaber, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af erhvervet
- k) krav om faste minimums- og/eller maksimumssatser
- l) krav vedrørende annoncering.

4. Medlemsstaterne skal desuden forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende bestemmelser sikre overensstemmelsen med proportionalitetsprincippet og af specifikke krav, der er knyttet til midlertidig eller lejlighedsvis levering af tjenesteydelser som fastsat i afsnit II i direktiv 2005/36/EF, herunder:

- a) midlertidig registrering, der sker automatisk, eller proforma-optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF
- b) anmeldelse, der skal indgives forud, i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2005/36/EF, dokumenter, der er påkrævet i henhold til nævnte artikels stk. 2, eller ethvert andet tilsvarende krav
- c) betaling af et gebyr eller af afgifter, der er nødvendige for de administrative procedurer i forbindelse med adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som tjenesteyderen påtager sig.

Dette stykke finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der har til formål at sikre overholdelse af gældende arbejds- og ansættelsesvilkår, som medlemsstaterne anvender i overensstemmelse med EU-retten.

5. Hvis bestemmelser omhandlet i denne artikel vedrører reguleringen af sundhedserhverv og har konsekvenser for patientsikkerheden, tager medlemsstaterne hensyn til målet om at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed.

Artikel 8

Oplysninger til og inddragelse af interessenter

1. Forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, stiller medlemsstaterne ved hjælp af passende midler oplysninger til rådighed for borgere, tjenestemodtagere og andre relevante interessenter, herunder dem, der ikke er udøvere af det berørte erhverv.
2. Medlemsstaterne involverer alle berørte parter på passende vis og giver dem mulighed for at fremføre deres synspunkter. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, gennemfører medlemsstaterne offentlige høringer i overensstemmelse med deres nationale procedurer.

Artikel 9

Effektive retsmidler

Medlemsstaterne sikrer, at der er effektive retsmidler til rådighed med hensyn til de forhold, der er omfattet af dette direktiv, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national ret.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

1. Med henblik på en effektiv anvendelse af dette direktiv træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at fremme udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne om forhold, der er omfattet af dette direktiv, og om den specifikke måde, hvorpå de regulerer et erhverv, eller virkningerne af en sådan regulering. Kommissionen letter sådan udveksling af oplysninger.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke offentlige myndigheder der har ansvaret for at fremsende og modtage oplysninger med henblik på anvendelsen af stk. 1.

Artikel 11

Gennemsigtighed

1. De grunde til, at bestemmelser vurderet i overensstemmelse med nærværende direktiv anses for begrundede og proportionelle, som sammen med bestemmelserne skal meddeles Kommissionen i henhold til artikel 59, stk. 5, i direktiv 2005/36/EF, registreres af medlemsstaterne i den database for lovregulerede erhverv, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, i direktiv 2005/36/EF, og offentliggøres af Kommissionen.

2. Medlemsstater og andre interesserede parter kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen eller den medlemsstat, som har meddelt bestemmelserne og grundene til, at de anses for begrundede og proportionelle. Kommissionen tager behørigt hensyn til disse bemærkninger i sin sammenfattende rapport i henhold til artikel 59, stk. 8, i direktiv 2005/36/EF.

Artikel 12

Revision

1. Senest den 18. januar 2024 og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen og resultaterne af dette direktiv, omfattende bl.a. dets anvendelsesområde og dets effektivitet.

2. Hvor det er passende, ledsages den rapport, der er omhandlet i stk. 1, af relevante forslag.

Artikel 13

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juli 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 2018.

På Europa-Parlamentets vegne A. TAJANI Formand

På Rådets vegne L. PAVLOVA Formand

- 1) EUT C 288 af 31.8.2017, s. 43.
- 2) Europa-Parlamentets holdning af 14.6.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.6.2018.
- 3) Domstolens dom af 30. november 1995, *Gebhard*, C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, præmis 37.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Gennemførelse af proportionalitetstestdirektivet
 - 2.1.1. Gældende national ret
 - 2.1.2. Proportionalitetstestdirektivet
 - 2.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Klage over afslag på og manglende udstedelse af europæisk erhvervspas
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Klage over udsendelse af advarsel og berigtigelse af advarsel
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv (herefter proportionalitetstestdirektivet).

Direktivet har til formål at fastsætte regler for proportionalitetsvurderinger, der skal foretages af medlemsstaterne forud for vedtagelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

Medlemsstaterne har også hidtil været forpligtet til alene at vedtage regulering vedrørende adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, hvor reguleringen ikke er i strid med det EU-retlige proportionalitetsprincip.

Europa-Kommissionen har imidlertid fundet, at medlemsstaternes hidtidige proportionalitetsvurderinger har afsløret en mangel på klarhed over de kriterier, som skal indgå i vurderingerne. Med proportionalitetstestdirektivet fastsættes der en analytisk proportionalitetsramme, som medlemsstaterne skal anvende forud for vedtagelsen af ny eller ændret regulering i forhold til adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv. Dette skal understøtte, at medlemsstaterne foretager de nødvendige proportionalitetsvurderinger på en ensartet måde og efter de samme kriterier.

EU- og EØS-statsborgeres ret til anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer med henblik på adgang til at udøve visse lovregulerede erhverv i et andet EU-/EØS-land er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») (herefter anerkendelsesdirektivet).

Anerkendelsesdirektivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 1871 af 29. december 2015 om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervmæssige kvalifikationer (herefter anerkendelsesloven), samt i konkret sektorlovgivning for de enkelte lovregulerede erhverv. Uddannelses- og Forskningsministeriet er national koordinator for gennemførelsen af anerkendelsesdirektivet, jf. anerkendelseslovens § 17, stk. 1.

Regeringen har modtaget Europa-Kommissionens åbningskrivelse nr. 2018/2167 af 19. juli 2018, hvori Kommissionen redegør for visse punkter, hvor det vurderes, at anerkendelsesdirektivet ikke er fuldt ud gennemført i dansk ret. Dette omfatter adgang til at klage over manglende udstedelse af erhvervspas, jf. direktivets artikel 4c, stk. 1 og 2, samt adgang til at klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler, jf. direktivets artikel 56a, stk. 6.

Lovforslaget har således endvidere til formål at bringe dansk ret i fuld overensstemmelse med anerkendelsesdirektivet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gennemførelse af proportionalitetstestdirektivet

2.1.1. Gældende national ret

I medfør af anerkendelseslovens § 1, stk. 1, nr. 1-4, finder loven anvendelse på:

1) Sager om, hvorvidt en person, der med henblik på etablering ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

2) Sager, hvor en person som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager agter midlertidigt og lejlighedsvis at leve-tjenesteydelser inden for et lovreguleret erhverv i Danmark, når personen påberåber sig udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

3) Sager om personer, som udøver et af de erhverv, der er nævnt i artikel 56 a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer, og som har fået begrænset retten til at udøve deres erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol.

4) Sager om personer, der i forbindelse med anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af et lovreguleret erhverv har benyttet forfalsket dokumentation for disse kvalifikationer.

Anerkendelsesloven finder endvidere anvendelse på sager om det europæiske erhvervspas, jf. anerkendelseslovens § 1, stk. 3.

Lovregulerede erhverv er de erhverv, hvor der enten direkte eller indirekte ifølge nationale love eller administrative bestemmelser stilles krav om bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang hertil eller udøvelse eller en form for udøvelse heraf. Dette følger af anerkendelseslovens § 2, nr. 3.

Ved ændring af anerkendelsesdirektivet i 2013 blev der indføjet en ny artikel 59, som blev gennemført i dansk ret i anerkendelseslovens § 14, stk. 2, hvorefter vedkommende minister skal gennemgå nye regler eller regler, som er blevet ophævet eller lempet, og som begrænser adgangen til et erhverv eller udøvelsen heraf, og oplyse Uddannelses- og Forskningsministeriet herom.

Det følger af de specielle bemærkninger til § 14, stk. 2, at bestemmelsen vedrører den såkaldte transparensøvelse, som indebærer, at alle medlemsstater skal kortlægge egne gældende lovkrav til udøvelse af lovregulerede erhverv i for-

hold til kravene om diskriminationsforbud, nødvendighed og proportionalitet samt i kravet om begrundelse i et tvingendende alment hensyn. Vedkommende minister skal i forbindelse med kortlægningen endvidere meddele Uddannelses- og Forskningsministeriet, hvilke erhverv der i sektorlovgivningen er begrænset adgang til ved forudgående kontrol og begrundelsen herfor. Der henvises til Folketingstidende 2015-16, A, L 32 som fremsat, side 185.

Uddannelses- og Forskningsministeriet indberetter resultatet af kortlægningen til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivets artikel 59, stk. 2.

2.1.2. Proportionalitetstestdirektivet

Det er som udgangspunkt henlagt til medlemsstaterne selv at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres inden for rammerne af principperne om ikkediskrimination og proportionalitet.

Proportionalitetsprincippet er et af EU-rettens generelle principper, hvoraf følger, at nationale foranstaltninger, som kan hindre udøvelsen af de traktatfæstede rettigheder, bør anvendes uden forskelsbehandling, være begrundet i mål af samfundsmæssige interesse, være egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Medlemsstaterne er således allerede i dag forpligtet til at foretage en proportionalitetsvurdering, men der har ikke tidligere været vedtaget en analytisk ramme for denne vurdering.

Med proportionalitetstestdirektivet fastsættes der regler om en fælles ramme for gennemførelsen af proportionalitetsvurderinger forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbrugerbeskyttelse. Dette følger af direktivets artikel 1.

Proportionalitetstestdirektivet finder anvendelse på de af medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, der falder ind under anvendelsesområdet for anerkendelsesdirektivet, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 2, stk. 1.

Medlemsstaterne skal foretage proportionalitetsvurderingen i overensstemmelse med reglerne i direktivet, og medlemsstaterne skal sikre, at vurderingen gennemføres på en objektiv og uafhængig måde, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 4, stk. 1 og 5.

Omfanget af proportionalitetsvurderingen skal stå i et rimeligt forhold til karakteren, indholdet og virkningen af de bestemmelser, der påtænkes indført og kan således variere fra sag til sag, jf. direktivets artikel 4, stk. 2.

Enhver bestemmelse, der indføres eller ændres, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, skal ledsages af en forklaring, som er tilstrækkelig detaljeret til at gøre det muligt at vurdere overholdelsen af proportionalitetsprincippet, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 4, stk. 3.

De grunde, der gøres gældende for, at de vedtagne bestemmelser er begrundede og proportionelle, skal understøttes af kvalitative og – hvis det er muligt og relevant – af kvantitative elementer, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 4, stk. 4.

Medlemsstaterne skal dertil, efter vedtagelsen af bestemmelser, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, overvåge bestemmelses overensstemmelse med proportionalitetsprincippet under behørig hensyntagen til enhver eventuel udvikling, som er indtrådt efter de pågældende bestemmelsers vedtagelse, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 4, stk. 6.

Medlemsstaterne skal i forbindelse med proportionalitetsvurderingen navnlig overveje, om den påtænkte regulering er objektivt begrundet ud fra hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed eller ud fra tvingende samfundsmæssige hensyn, som f.eks. bevarelsen af sociale sikringsordningers økonomiske ligevægt, beskyttelsen af forbrugere, tjenestemodtagere og arbejdstagere m.v. Hvis den påtænkte regulering vedrører sundheds-erhverv og har konsekvenser for patientsikkerheden, skal der tages hensyn til målet om at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed. Der henvises til proportionalitetstestdirektivets artikel 6, stk. 2.

Hensigten med proportionalitetsvurderingerne er, at medlemsstaterne skal sikre, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som der vedtages, og de ændringer, som der foretages af eksisterende bestemmelser, er egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål. Dette følger af proportionalitetstestdirektivets artikel 7, stk. 1.

Til brug for gennemførelse af proportionalitetsvurderingen foreskriver direktivet bl.a., at der som generelle hensyn skal foretages en vurdering af, hvorvidt eksisterende regler af specifik eller mere generel art, såsom dem der findes i produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivningen, er utilstrækkelige til at nå det tilstræbte mål, om den påtænkte regulering er egnet til at nå det tilstræbte mål for så vidt angår dens hensigtsmæssighed, hvilken indvirkning den påtænkte regulering vil have på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen, på forbrugernes valg og på kvaliteten af den leverede tjenesteydelse, og en vurdering af muligheden for at anvende mindre restriktive midler til at nå målet af samfundsmæssig interesse m.v.

Direktivet anviser endvidere mere konkrete hensyn, som medlemsstaterne skal tage, hvor det er relevant for karakteren og indholdet af den påtænkte regulering, herunder bl.a. forbindelsen mellem omfanget af den virksomhed, som et erhverv omfatter, eller som er forbeholdt dette, og den krævede erhvervsmæssige kvalifikation, muligheden for at opnå den erhvervsmæssige kvalifikation ad alternative veje, hvorvidt og hvorfor de aktiviteter, der er forbeholdt bestemte erhverv, kan eller ikke kan udøves sammen med andre erhverv m.v. Der henvises til proportionalitetstestdirektivets artikel 7, stk. 2.

Forud for indførelsen af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, skal medlemsstaterne involvere alle berørte parter på passende vis og give dem mulighed for at fremføre deres synspunkter. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, skal medlemsstaterne gennemføre offentlige høringer i overensstemmelse med deres nationale procedure, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 8, stk. 2.

De grunde til, at bestemmelser vurderet i overensstemmelse med proportionalitetstestdirektivet anses for begrundede og proportionelle, skal sammen med bestemmelserne registreres i EU-databasen for lovregulerede erhverv, jf. direktivets artikel 11, stk. 1.

2.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Proportionalitetstestdirektivet fastsætter en analytisk ramme for gennemførelsen af proportionalitetsvurderinger forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv. Direktivet er detaljeret og primært af teknisk karakter. Idet proportionalitetstestdirektivet finder anvendelse på de erhverv, som falder ind under anerkendelsesdirektivets anvendelsesområde, og idet anerkendelsesloven gennemfører de tværgående bestemmelser i anerkendelsesdirektivet, er det Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at direktivet mest hensigtsmæssigt kan sættes i kraft ved i anerkendelsesloven at fastsætte en bestemmelse i den foreslåede § 2 a, der giver direktivet gyldighed i dansk ret.

Det foreslås på den baggrund endvidere, at anerkendelseslovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte proportionalitetsvurderinger, der foretages forud for vedtagelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv.

Endelig foreslås det, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om procedure ved meddelelse af proportionalitetsvurderinger i henhold til proportionalitetstestdirektivet.

Bemyndigelsen forudsættes anvendt til at fastsætte regler om, at Styrelsen for Forskning og Uddannelse under Uddannelses- og Forskningsministeriet vil videresende resultatet af proportionalitetsvurderingen til Europa-Kommissionen, når den myndighed, det lovregulerede erhverv hører under, i

overensstemmelse med proportionalitetstestdirektivets artikel 11, stk. 1, har indtastet resultatet i EU-databasen. Styrelsen vil i den forbindelse kun have ansvaret for at videreføre resultatet af proportionalitetsvurderingen til Europa-Kommissionen.

Ansvar for at overholde forpligtelserne i henhold til proportionalitetstestdirektivet vil i overensstemmelse med det almindelige princip for sektoransvar for overholdelse af EU-retten ligge hos den myndighed, hvor de regler, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, hører under.

Uddannelses- og Forskningsministeriet finder ikke anledning til at gengive konkrete bestemmelser fra direktivet i anerkendelsesloven, idet det kan give anledning til uklarhed uden særlig grund at gengive specifikke enkeltbestemmelser i loven, når direktivet i øvrigt med dette lovforslag sættes i kraft i dansk lov.

Uddannelses- og Forskningsministeriet finder ligeledes ikke anledning til at fastsætte yderligere bestemmelser om proportionalitetstesten, udover hvad der følger af direktivet.

2.2. Klage over afslag på og manglende udstedelse af europæisk erhvervspas

2.2.1. Gældende ret

Europæisk erhvervspas er et elektronisk certifikat som bevis for, enten at erhvervsudøveren opfylder alle nødvendige betingelser med henblik på midlertidig eller lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i en værtsmedlemsstat, eller for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på etablering i en værtsmedlemsstat. Der henvises til anerkendelsesdirektivets artikel 3, stk. 1, litra k.

Anerkendelsesdirektivets artikel 4c omhandler europæisk erhvervspas for midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der ikke er omfattet af artikel 7, stk. 4, dvs. der ikke er underlagt forhåndskontrol. Efter artikel 4c, stk. 2, kan afgørelser truffet af den kompetente myndighed i hjemlandet eller manglende afgørelse inden for perioden på tre uger, som omhandlet i artiklens stk. 1, påklages efter national ret.

Anerkendelsesdirektivets artikel 4d omhandler europæisk erhvervspas for etablering og midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, dvs. som er underlagt forhåndskontrol. Efter artikel 4d, stk. 7, kan afgørelser vedtaget af hjemlandet og værtsmedlemsstaten i henhold til artiklens stk. 1-5 eller manglende afgørelse fra hjemlandets side påklages efter national ret i den pågældende medlemsstat.

Efter § 1, stk. 3, i anerkendelsesloven finder loven anvendelse på sager om det europæiske erhvervspas til et erhverv, hvor den person, der ansøger om europæisk erhvervspas, allerede lovligt er etableret som erhvervsudøver i Danmark, eller hvor personen har opnået sine erhvervsmæssige kvali-

fikationer i Danmark. Bestemmelsens 1. pkt. finder anvendelse, uanset om erhvervet i Danmark er omfattet af anerkendelsesdirektivet.

Efter anerkendelseslovens § 2, nr. 5, forstås ved kompetente myndigheder; alle myndigheder eller organer, der er særligt bemyndigede til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger og til at modtage ansøgninger og træffe afgørelser om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

Efter anerkendelseslovens § 4, stk. 4, modtager den kompetente myndighed sager om europæisk erhvervspas sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder.

Anerkendelseslovens §§ 6 og 7 gennemfører regler om anerkendelsesproceduren for ansøgning om og udstedelse af det europæiske erhvervspas, herunder regler om hvilke oplysninger og forhold den kompetente myndighed verificerer eller kontrollerer, og om den kompetente myndigheds behandling af ansøgninger, som er verificeret af og sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder.

Efter anerkendelseslovens § 8 kan vedkommende minister fastsætte nærmere regler om det europæiske erhvervspas, herunder hvilke dokumenter, bekræftede kopier og oversættelser den kompetente myndighed kan kræve ved ansøgningen om et europæisk erhvervspas, procedurer ved eventuelle betalinger m.v.

Det anføres i bemærkningerne til forslag til lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer, at afgørelser om ansøgning om erhvervspas kan påklages efter det almindelige rekursystem, der gælder for det pågældende område. Der henvises til Folketingstidende 2015-16, A, L 32 som fremsat, side 181, 203 og 204.

Der henvises dermed til den almindelige ulovbestemte forvaltningsretlige retsgrundsætning om administrativ rekurs, der indebærer, at en part i en sag kan klage til en overordnet myndighed over en afgørelse truffet af en underordnet myndighed. Retsgrundsætningen gælder i alle sager inden for den offentlige forvaltning, hvor den offentlige forvaltning træffer afgørelse. Skal ordningen fraviges – eksempelvis ved at klageadgangen skal afskæres eller begrænses – kræver det udtrykkelig lovhjemmel.

En myndigheds undladelse af at træffe afgørelse inden for en konkret frist vil efter den ulovbestemte rekursadgang som udgangspunkt kunne sidestilles med et afslag, der kan påklages til de overordnede myndigheder.

Der er i lovgivningen, der angår det europæiske erhvervspas, ikke vedtaget sådanne udtrykkelige regler, der afskærer eller begrænser retsgrundsætningen, og dermed gælder det almindelige udgangspunkt efter dansk ret om, at der kan klages til en højere myndighed.

Med hjemmel i anerkendelsesloven er der fastsat nærmere regler om det europæiske erhvervspas i bekendtgørelse nr.

53 af 14. januar 2016 om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Bekendtgørelsen betegnes i det følgende anerkendelsesbekendtgørelsen. Der er herunder i bekendtgørelsen fastsat nærmere regler om procedure m.v. for den kompetente myndigheds behandling af ansøgning om det europæiske erhvervspas.

I anerkendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 14, stk. 2 og 3, er der fastlagt nærmere frister for den kompetente myndigheds behandling af ansøgning om og udstedelse af erhvervspas. Der er herunder fastsat bestemmelser om beregning af disse frister.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen har meddelt den danske regering, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4c, stk. 1-2, i anerkendelsesdirektivet.

Kommissionen har anført, at artikel 4c, stk. 1 og 2, i anerkendelsesdirektivet omhandler borgernes individuelle rettigheder, og at det i et sådant tilfælde kræves i henhold til EU-Domstolens faste retspraksis, at retstilstanden er tilstrækkelig bestemt og klar, og at de personer, som omfattes af direktivet, har mulighed for fuldt ud at kende deres rettigheder og i givet fald påberåbe sig dem ved de nationale domstole.

I den forbindelse har Kommissionen henvist til, at det er særdeles vigtigt, at det for ansøgeren er klart, hvad vedkommende kan gøre, hvis de nationale myndigheder i dennes medlemsstat ikke handler inden for de frister, der er fastsat i proceduren for udstedelse af det europæiske erhvervspas.

Det anføres i anerkendelsesdirektivets artikel 4c, stk. 2, og i artikel 4d, stk. 7, at afgørelse og manglende afgørelse kan påklages efter national ret.

På denne baggrund foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 6, at der i anerkendelsesloven indsættes et § 8 a, stk. 1, hvorefter afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af det europæiske erhvervspas kan påklages af den, afgørelsen eller den manglende udstedelse vedrører.

Det foreslås endvidere med dette lovforslags § 1, nr. 6, at der i anerkendelsesloven indsættes et § 8 a, stk. 2, 1. pkt., hvorefter uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen.

Herudover foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 6, at der i anerkendelsesloven indsættes et § 8 a, stk. 2, 2. pkt., hvorefter regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen, fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, hvis der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til. Det er det enkelte ressortministerium, der fastlægger, hvilken myndighed der på det pågældende ministerom-

råde er udpeget som kompetent myndighed, jf. herved anerkendelseslovens § 2, nr. 5. Hvis den kompetente myndighed er en styrelse, vil der som udgangspunkt være administrativ rekurs til det pågældende ministerium. Denne del af forslaget omhandler de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den myndighed, der er udpeget som kompetent myndighed, kan påklages til. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kompetente myndighed er et nævn.

Med manglende udstedelse tænkes på tilfælde, hvor erhvervspasset ikke udstedes inden for en frist, som er fastlagt i anerkendelsesdirektivet, og som – med hjemmel i anerkendelsesloven – er gennemført ved anerkendelsesbekendtgørelsen.

Det foreslåede har til hensigt at fastlægge en ensartet ret til at klage over afslag på og manglende udstedelse af europæisk erhvervspas. Det foreslåede har endvidere til hensigt at tydeliggøre over for borgere, hvilke rettigheder de har i den forbindelse, ikke mindst således at den enkelte borger kan få det fornødne overblik over mulighederne for at klage over afslag på og manglende udstedelse af europæisk erhvervspas.

Det forudsættes, at det med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastlagt, at en klage over afslag på eller manglende udstedelse af europæiske erhvervspas kan indbringes for den myndighed, der i øvrigt er rekursinstans i forhold til afgørelser truffet af den kompetente myndighed.

I de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til, vil det med den foreslåede bestemmelse i anerkendelseslovens § 8 a, stk. 2, 2. pkt., blive fastlagt, hvilken anden statslig myndighed der i disse tilfælde er klageinstans i forhold til klage over afgørelse om afslag på eller manglende udstedelse af europæisk erhvervspas.

Herudover forudsættes det at blive fastlagt med de foreslåede bemyndigelser, at en klage over afgørelse om afslag på eller manglende udstedelse af europæisk erhvervspas indgives til den kompetente myndighed, og at klagen med alle sagens akter alene fremsendes til klageinstansen, hvis den kompetente myndighed fastholder afgørelsen om afslag på udstedelse af erhvervspas, eller hvis den kompetente myndighed fastholder den manglende udstedelse af erhvervspasset. Der vil således være tale om en remonstrationsordning. Indførelsen af en remonstrationsordning vil imødekomme hensynet til en hurtig og effektiv klagesagsbehandling.

2.3. Klage over udsendelse af advarsel og berigtigelse af advarsel

2.3.1. Gældende ret

Efter anerkendelsesdirektivets artikel 56a, stk. 6, fastsætter medlemsstaterne, at erhvervsudøvere, om hvem der sendes advarsler til andre medlemsstater, underrettes skriftligt om afgørelser om advarsler samtidig med udsendelsen af selve

advarslen og kan klage over afgørelsen i henhold til national ret eller kan anmode om berigtigelse af sådanne afgørelser, ligesom der gives adgang til retsmidler i forbindelse med skader forvoldt af fejlagtige advarsler til andre medlemsstater, i hvilke tilfælde det angives, at afgørelsen om advarslen er genstand for et søgsmål fra erhvervsudøverens side.

Anerkendelsesdirektivets bestemmelser om administrativt samarbejde m.v. mellem de kompetente myndigheder i medlemslandene, herunder advarselsordningen omfattet af direktivets artikel 56a, er søgt gennemført ved anerkendelseslovens §§ 15 og 16. Efter anerkendelseslovens § 2, nr. 5, forstås ved kompetente myndigheder; alle myndigheder eller organer, der er særligt bemyndigede til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger og til at modtage ansøgninger og træffe afgørelser om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

Lovens § 16 skaber en generel hjemmel for danske myndigheder til at udveksle oplysninger som led i det med direktivet etablerede advarselssystem, hvori der skal udveksles oplysninger om erhvervsudøvere, der enten er blevet frataget retten til at udøve et erhverv eller dømt for at have benyttet forfalsket dokumentation for erhvervsmæssige kvalifikationer.

Har en person, som udøver et af de erhverv, der er nævnt i artikel 56 a, stk. 1, i anerkendelsesdirektivet, fået begrænset retten til at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol, skal den kompetente myndighed i Danmark senest 3 dage efter vedtagelse af den afgørelse eller dom, hvorved den pågældende begrænses i at udøve sit erhverv, underrette de kompetente myndigheder i alle medlemslande om identiteten af denne erhvervsudøver. Der henvises til anerkendelseslovens § 16, stk. 1.

Har en domstol fundet, at en erhvervsudøver har benyttet forfalsket dokumentation for sine erhvervsmæssige kvalifikationer i forbindelse med ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til anerkendelsesdirektivet, skal den kompetente myndighed i Danmark senest 3 dage efter domstolens afgørelse underrette de kompetente myndigheder i alle medlemslande om identiteten af denne erhvervsudøver. Der henvises til anerkendelseslovens § 16, stk. 2.

Anerkendelseslovens § 16, stk. 3, fastlægger, at den kompetente myndighed i Danmark – samtidig med udsendelse af advarsel efter bestemmelsens stk. 1 og 2 – skriftligt underretter den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen.

Anerkendelsesbekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2, der – med hjemmel i anerkendelsesloven – gennemfører visse dele af anerkendelsesdirektivets artikel 56a, fastlægger nærmere regler i forbindelse med advarselsordningen, herunder om ajourføring af IMI-dossieret.

Anerkendelsesloven sonderer ikke mellem statsborgerskab i tilfælde af afsendelse og modtagelse af en advarsel. Lovens bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler,

som har til formål at beskytte det danske samfund og borgerne mod personer, som er dømt for benyttelse af forfalsket dokumentation for deres erhvervsmæssige kvalifikationer, udvider således direktivets personkreds til også at omfatte statsborgere fra tredjelande. Der har således været tale om overimplementering.

Det anføres i bemærkningerne til forslag til anerkendelsesloven, at en forvaltningsmyndigheds beslutning om i IMI-systemet at offentliggøre en afgørelse om en advarsel ikke er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, ligesom en forvaltningsmyndigheds beslutning om at videregive oplysninger om en advarsel til en anden forvaltningsmyndighed heller ikke er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Det anføres endvidere, at sådanne procesbeslutninger derfor kun er underlagt administrativ rekurs, hvis der er særskilt hjemmel hertil. Der henvises til Folketingstidende 2015-16, A, L 32 som fremsat, side 212.

IMI-systemet er EU's Informationssystem om det Indre Marked. IMI giver de danske kompetente myndigheder mulighed for at udveksle oplysninger med lignende organer i andre lande.

Der har ikke hidtil været fastsat regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel eller anmodning om berigtigelse af advarsel.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen har meddelt den danske regering, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56a, stk. 6, i anerkendelsesdirektivet ved ikke klart at beskrive klagemulighederne.

Kommissionen har anført, at artikel 56a, stk. 6, i anerkendelsesdirektivet omhandler borgernes individuelle rettigheder, og at det i et sådant tilfælde kræves i henhold til EU-Domstolens faste retspraksis, at retstilstanden er tilstrækkelig bestemt og klar, og at de personer, som omfattes af direktivet, har mulighed for fuldt ud at kende deres rettigheder og i givet fald påberåbe sig dem ved de nationale domstole.

På denne baggrund foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 7, at der i anerkendelseslovens § 16, stk. 3, indsættes en tilføjelse, således at den person, der er nævnt i en udsendt advarsel, af den kompetente myndighed i Danmark underrettes om, at vedkommende kan klage over udsendelsen af advarslen og anmode om berigtigelse af advarslen.

Herudover foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 8, at der i anerkendelsesloven indsættes et § 16, stk. 5, 1. pkt., hvorefter uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel, jf. stk. 1 og 2, og om anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler.

Det forudsættes, at det i den forbindelse fastlægges, at erhvervsudøvere, om hvem der er udsendt advarsel til andre medlemsstater – fordi vedkommende har fået begrænset ret-

ten til at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol, eller fordi vedkommende er dømt for at have anvendt forfalsket dokumentation ved ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer – kan klage herover eller anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel.

Endvidere foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 8, at der i anerkendelseslovens indsættes et § 16, stk. 5, 2. pkt., hvorefter regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af advarsel, herunder om klagebehandlingen, fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, hvis der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til. Det er det enkelte ressortministerium, der fastlægger, hvilken myndighed der på det pågældende ministerområde er udpeget som kompetent myndighed, jf. herved anerkendelseslovens § 2, nr. 5. Hvis den kompetente myndighed er en styrelse, vil der som udgangspunkt være administrativ rekurs til det pågældende ministerium. Denne del af forslaget omhandler de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den myndighed, der er udpeget som kompetent myndighed, kan påklages til. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kompetente myndighed er et nævn.

Det bemærkes, at det alene er selve udsendelsen af advarslen, der i henhold til det foreslåede kan klages over, ligesom det alene er selve advarslen, der i henhold til det foreslåede kan anmodes berigtiget.

Det foreslåede har til hensigt at fastlægge en ensartet ret til at klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel. Det foreslåede har endvidere til hensigt at tydeliggøre over for borgere, hvilke rettigheder de har i den forbindelse, ikke mindst således at den enkelte borger kan få det fornødne overblik over mulighederne for at klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel.

Det forudsættes, at det med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastlagt, at en klage over udsendelse af advarsel og en anmodning om berigtigelse af en udsendt advarsel kan indbringes for den myndighed, der i øvrigt er rekursinstans i forhold til afgørelser truffet af den kompetente myndighed.

I de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til, vil det med den foreslåede bestemmelse i anerkendelseslovens § 16, stk. 5, 2. pkt., blive fastlagt, hvilken anden statslig myndighed der i disse tilfælde er klageinstans i forhold til klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af advarsel.

Herudover forudsættes det at blive fastlagt med de foreslåede bemyndigelser, at en klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel indgives til den kompetente myndighed, og at klagen med alle

sagens akter alene fremsendes til klageinstansen, hvis den kompetente myndighed fastholder udsendelse af advarslen, eller hvis den kompetente myndighed fastholder, at indholdet af advarslen er korrekt. Der vil således være tale om en remonstrationsordning. Indførelse af en remonstrationsordning vil imødekomme hensynet til en hurtig og effektiv klagesagsbehandling.

Som anført ovenfor, afsnit 2.3.1., udvider anerkendelseslovens bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler direktivets personkreds til også at omfatte statsborgere fra tredjelande. Det forudsættes, at denne udvidelse af personkredsen vil blive videreført ved udmøntning af den foreslåede bemyndigelse vedrørende klageadgang og adgang til at anmode om berigtigelse af en advarsel, således at alle personer omfattet af en udsendt advarsel – uanset statsborgerskab – får de samme rettigheder herom.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 1, nr. 1-5 og nr. 9, om gennemførelse af proportionalitetstestdirektivet vil kunne medføre øgede administrative driftsomkostninger af begrænset omfang, idet der vil skulle foretages en mere systematisk proportionalitetsvurdering end hidtil.

Lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, om klage over udsendelse af advarsel og berigtigelse af advarsel vil – når den foreslåede bemyndigelse er udmøntet – kunne medføre implementeringsmæssige og administrative konsekvenser af begrænset omfang for de omhandlede myndigheder. Disse konsekvenser vil bl.a. kunne bestå af tilrettelæggelse af procedurer for behandling af klage over udsendelse af advarsel og procedurer for behandling af anmodning om berigtigelse af advarsel. Eventuelle omkostninger herved forventes afholdt inden for de gældende budgetrammer.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Der er taget stilling til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Principperne er i mindre omfang relevante i forhold til de foreslåede ændringer vedrørende proportionalitetsvurderinger. De gennemførte proportionalitetsvurderinger vil skulle gøres tilgængelige i den allerede eksisterende EU-database over lovregulerede erhverv.

Det vurderes, at lovforslagets § 1, nr. 6-8, er i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning, herunder særligt i forhold til princip 1 om enkle og klare regler, eftersom denne del af forslaget tilsigter at øge den reguleringsmæssige klarhed for borgere m.fl. Principperne vil blive inddraget ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser. Det forudsættes i øvrigt, at der i forbindelse med den omhandlede sagsbehandling gøres brug af eksisterende registre, som allerede er digitaliserede.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslevet m.v.

Proportionalitetsvurderingerne skal foretages med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse. Proportionalitetsvurderingerne skal dermed bidrage til fjernelse af barriere for arbejdskraftens fri bevægelighed i EU. På den måde vil proportionalitetsvurderingerne kunne have positive erhvervsmæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser. Den konkrete effekt vil imidlertid afhænge af, om og i hvilket omfang proportionalitetsvurderingerne vil medføre en ændring i måden, hvorpå adgangen til og udøvelsen af lovregulerede erhverv reguleres.

Proportionalitetsvurderingerne har ikke administrative konsekvenser for erhvervslevet.

Lovforslagets § 1, nr. 6-8, har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslevet m.v.

Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at principperne for agil erhvervsrettet lovgivning ikke er relevante for nærværende lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets § 1, nr. 1-5 og nr. 9, vedrørende proportionalitetsvurderinger har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslaget forventes at øge den reguleringsmæssige klarhed for borgere m.fl., ved at § 1, nr. 6, tydeliggør retten til at indgive en klage over afslag på eller manglende afgørelse om erhvervspas, og ved at § 1, nr. 7 og 8, fastlægger retten til at indgive klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en advarsel.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25. Direktivet gennemføres i dansk ret ved inkorporering. Fristen for gennemførelse af direktivet er den 30. juli 2020.

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132. Fri-

sten for gennemførelse af ændringsdirektivet var den 18. januar 2016. Den 20. juli 2018 modtog regeringen Europa-Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2018/2167, hvori Kommissionen redegør for en række punkter, hvor direktivet ikke vurderes at være korrekt gennemført i Danmark. Den 7. marts 2019 modtog regeringen Europa-Kommissionens begrundede udtalelse nr. 2018/2167, hvor direktivet på enkelte punkter fortsat vurderes ikke at være korrekt gennemført i Danmark. Lovforslagets § 1, nr. 6-8, vedrørende klageadgang m.v. følger op herpå.

Det vurderes, at lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, går videre end minimumskrav i EU-regulering, idet det forudsættes, at den omfattede personkreds udvides til også at omfatte tredjelandsborgere. Der er med denne del af lovforslaget ikke tale om erhvervsmæssige byrder, men om rettigheder vedrørende klageadgang og anmodning om berigtigelse af advarsler, jf. herved anerkendelseslovens § 16, som udstrækkes til en større persongruppe, end hvad der følger af anerkendelsesdirektivet.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. januar 2020 til den 5. februar 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Fagligt Fælles Forbund, Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Apotekerforeningen, Arkitektforeningen, Arkitektskolen Aarhus, Autoriserede køle- & varmepumpefirmaers brancheforening (AKB), Blik- og Rørarbejderforbundet, B-SOSU, BUPL, Børne- og Kulturchefforeningen, Centralorganisationen af 2010 (CO10), Centralorganisationen Søfart (CO-SEA), Copenhagen Business School, Danish Society for Education and Business, Danmarks Akkrediteringsinstitution, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Lærerforening, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Optikerforening, Danske Rederier, Danmarks Skiforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kiropraktor Forening, Dansk Laborant-Forening, Dansk Magisterforening, Dansk Psykolog Forening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Tandplejerforening, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og –Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og –Gymnasier – Lederne, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske PersonTransport, Danske Professionshøjskoler, Danske SOSU-skoler, Danske Translatører, Danske Underviserorganisationers Samråd (DUS), Danske Universiteter, De offentlige tandlæger, Den Danske Dyr lægeforening, Den danske Landinspektørforening, Den Danske Skiskole, Det Centrale Handicapråd, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, Det Offentlige Beredskabs Landsforbund, Di-

gitaliseringsstyrelsen, Djøf, DLBR, Ergoterapeutforeningen, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi Midt-Vest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademiet Copenhagen Business, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, FAKK, Farmakonomforeningen, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), FOA, Fonden Dansk Standard, Forbundet Arkitekter og Designere, Forbundet Kommunikation og Sprog, Foreningen af Danske Lægestuderende, Foreningen af frie fagskoler, Foreningen af Kliniske Diætister, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Socialchefer, Foreningen Danske Revisorer, Fredericia Maskinmesterskole, Frie Skolers Lærerforening, FSR - danske revisorer, Gymnasieskolernes Lærerforening, Handelsskolernes Lærerforening, HK, Horesta, Hovedorganisationen af Officerer i Danmark, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), IT-Universitetet, Jordemoderforeningen, Konstruktørforeningen, Københavns Erhvervsakademi, Københavns Maskinmesterskole, Københavns Professionshøjskole, Kø-

benhavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Kliniske Tandteknikere, Landsforeningen af statsautoriserede Fodterapeuter, Lægeforeningen, Lægeforeningen – Yngre læger, Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes Landskreds, Marstal Navigationsskole, MARTEC, Frederikshavn, Maskinmestrenes Forening, Offentligt Ansattes Organisationer, Pharmadanmark, Politiforbundet, Professionshøjskolen Absalon, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Rytmask Musikkonservatorium, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), SIMAC, Svendborg, Skagen Skipperskole, Skoleskibet Georg Stage, Studievalg Danmark, Svendborg Søfartsskole, Syddansk Universitet, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Søfartens Ledere, Tandlægeforeningen, Teknisk Landsforbund, Uddannelsesforbundet, University College Lillebælt, University College Nordjylland, University College Syddanmark, VIA University College, Aalborg Universitet, Aarhus Maskinmesterskole og Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslagets § 1, nr. 1-5 og nr. 9, om gennemførelse af proportionalitetsvurderinger, vil kunne medføre øgede administrative driftsomkostninger af begrænset omfang. Lovforslaget § 1, nr. 7 og 8, vil kunne medføre implementeringsmæssige konsekvenser af begrænset omfang. Lovforslaget § 1, nr. 7 og 8, vil endvidere kunne medføre øgede administrative driftsomkostninger af begrænset omfang.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets § 1, nr. 1-5 og nr. 9, om gennemførelse af proportionalitetsvurderinger, vil kunne have positive erhvervsmæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslagets § 1, nr. 6-8, forventes at øge den reguleringsmæssige klarhed for borgere m.fl. ved at tydeliggøre retten til at indgive en klage over afslag på eller manglende afgørelse om erhvervspas samt retten til at indgive klage over ud-	Ingen

	sendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af en advarsel.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25. Direktivet gennemføres i dansk ret ved inkorporering.</p> <p>Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132.</p>	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA X	NEJ
	Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, jf. afsnit 2.3., idet det forudsættes, at den omfattede personkreds udvides til også at omfatte tredjelandsborgere. Der er med denne del af lovforslaget ikke tale om erhvervsmæssige byrder, men om rettigheder vedrørende klageadgang og anmodning om berigtigelse af advarsler, jf. herved anerkendelseslovens § 16, som udstrækkes til en større persongruppe, end hvad der følger af anerkendelsesdirektivet.	

indre marked («IMI-forordningen»), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132.

Med dette lovforslag foreslås det, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv gennemføres i dansk ret ved anerkendelsesloven.

På den baggrund foreslås det at ændre *fodnoten* til anerkendelsesloven, så det heraf også vil fremgå, at anerkendelsesloven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25.

Det følger herefter af fodnoten til anerkendelsesloven, at anerkendelsesloven dels gennemfører dele af anerkendelsesdirektivet og dels gennemfører proportionalitetstestdirektivet.

Til nr. 3

Det følger af anerkendelseslovens § 1, stk. 1, nr. 1-4, at loven finder anvendelse på:

1) Sager om, hvorvidt en person, der med henblik på etablering ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Anerkendelseslovens *titel* foreslås ændret, således at lovens titel fremover er: Lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer m.v.

Hermed tydeliggøres det, at loven ikke kun omfatter anerkendelse af uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer. Loven vil med dette lovforslag også regulere pligten til at gennemføre en proportionalitetstest forud for vedtagelsen af ny eller ændret regulering af adgangen til lovregulerede erhverv.

Til nr. 2

Fodnoten i den gældende anerkendelseslov henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det

2) Sager, hvor en person som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager agter midlertidigt og lejlighedsvis at leve-tjenesteydelser inden for et lovreguleret erhverv i Danmark, når personen påberåber sig udenlandske erhvervs-mæssige kvalifikationer.

3) Sager om personer, som udøver et af de erhverv, der er nævnt i artikel 56 a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer, og som har fået begrænset retten til at udøve deres erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol.

4) Sager om personer, der i forbindelse med anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af et lovreguleret erhverv har benyttet forfalsket dokumentation for disse kvalifikationer.

Anerkendelsesloven finder endvidere anvendelse på sager om det europæiske erhvervspas, jf. anerkendelseslovens § 1, stk. 3.

Med dette lovforslag foreslås det, at pligten til at gennemføre en proportionalitetsvurdering forud for vedtagelsen af nye eller ændrede bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, til dels gennemføres i anerkendelsesloven.

Det foreslås derfor, at der i anerkendelseslovens § 1 indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter lovens kapitel 2 a finder anvendelse på proportionalitetsvurderinger, der foretages forud for vedtagelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at anerkendelsesloven dermed også vil omfatte de proportionalitetsvurderinger, som EU og EØS-medlemsstaterne foretager forud for vedtagelsen af nye eller ændrede bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.

Til nr. 4

Anerkendelseslovens § 2 indeholder i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivet en række definitioner af de begreber som anvendes i loven, herunder en forkortelse af det fulde navn for anerkendelsesdirektivet, jf. lovens § 2, nr. 1.

Det foreslås, at der i anerkendelseslovens § 2 indsættes et nyt *nr. 2*, hvorefter proportionalitetstestdirektivet vil være forkortelsen for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv.

Til nr. 5

Det er som udgangspunkt henlagt til medlemsstaterne selv at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres inden for rammerne af principperne om ikkediskrimination og proportionalitet.

Proportionalitetsprincippet er et af EU-rettens generelle principper, hvoraf følger, at nationale foranstaltninger, som kan hindre udøvelsen af de traktatfæstede rettigheder, bør anvendes uden forskelsbehandling, være begrundet i mål af samfundsmæssig interesse, være egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Medlemsstaterne er således allerede i dag forpligtet til at foretage en proportionalitetsvurdering, men der har ikke tidligere været vedtaget en analytisk ramme for denne vurdering.

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget proportionalitetstestdirektivet, som fastlægger en nærmere analytisk proportionalitetsramme, som medlemsstaterne fremover skal anvende ved revision af eksisterende regulering af erhverv og ved forslag til ny regulering, herunder hvilke hensyn medlemsstaterne skal tage i gennemførelsen af proportionalitetsvurderinger.

Det foreslås, at der i anerkendelsesloven indsættes et nyt *kapitel 2 a*, der gennemfører proportionalitetstestdirektivet i dansk ret.

Det foreslås, at der i det foreslåede kapitel 2 a indsættes en ny § 2 a, *stk. 1*, hvorefter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, gælder her i landet.

Proportionalitetstestdirektivet vil finde anvendelse på de af medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser, der begrænser adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv, der falder ind under anvendelsesområdet for anerkendelsesdirektivet, eller en af de måder, hvorpå dette erhverv kan udøves, herunder anvendelsen af erhvervsmæssige titler og den erhvervsmæssige virksomhed, der er tilladt i medfør af de pågældende titler, jf. direktivets artikel 2, stk. 1.

Medlemsstaterne skal foretage proportionalitetsvurderingen i overensstemmelse med reglerne i direktivet, og medlemsstaterne skal sikre, at vurderingen gennemføres på en objektiv og uafhængig måde, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 4, stk. 1 og 5.

Enhver bestemmelse, der indføres eller ændres, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, skal ledsages af en forklaring, som er tilstrækkelig detaljeret til at gøre det muligt at vurdere overholdelsen af proportionalitetsprincippet, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 4, stk. 3.

De grunde, der gøres gældende for, at de vedtagne bestemmelser er begrundede og proportionelle, skal understøttes af kvalitative og – hvis det er muligt og relevant – af kvantitative elementer, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 4, stk. 4.

Medlemsstaterne skal dertil, efter vedtagelsen af bestemmelser, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, overvåge bestemmelse overensstemmelse med proportionalitetsprincippet under behørig hensyntagen til enhver eventuel udvikling, som er indtrådt efter de pågældende bestemmelse vedtagelse, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 4, stk. 6.

Medlemsstaterne skal i forbindelse med proportionalitetsvurderingen navnlig overveje, om den påtænkte regulering er objektivt begrundet ud fra hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed eller ud fra tvingende samfundsmæssige hensyn, som f.eks. bevarelsen af sociale sikringsordningers økonomiske ligevægt, beskyttelsen af forbrugere, tjenestemodtagere og arbejdstagere m.v. Hvis den påtænkte regulering vedrører sundheds- erhverv og har konsekvenser for patientsikkerheden, skal der tages hensyn til målet om at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed. Der henvises til proportionalitetstestdirektivets artikel 6, stk. 2.

Hensigten med proportionalitetsvurderingerne er, at medlemsstaterne skal sikre, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som der vedtages, og de ændringer, som der foretages af eksisterende bestemmelser, er egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål. Dette følger af proportionalitetstestdirektivets artikel 7, stk. 1.

Til brug for gennemførelse af proportionalitetsvurderingen foreskriver direktivet bl.a., at der som generelle hensyn skal foretages en vurdering af, hvorvidt eksisterende regler af specifik eller mere generel art, såsom dem der findes i produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivningen, er utilstrækkelige til at nå det tilstræbte mål, om den påtænkte regulering er egnet til at nå det tilstræbte mål for så vidt angår dens hensigtsmæssighed, hvilken indvirkning den påtænkte regulering vil have på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen, på forbrugernes valg og på kvaliteten af den leverede tjenesteydelse, og en vurdering af muligheden for at anvende mindre restriktive midler til at nå målet af samfundsmæssig interesse m.v.

Direktivet anviser endvidere mere konkrete hensyn, som medlemsstaterne skal tage, hvor det er relevant for karakteren og indholdet af den påtænkte regulering, herunder bl.a. forbindelsen mellem omfanget af den virksomhed, som et erhverv omfatter, eller som er forbeholdt dette, og den krævede erhvervsmæssige kvalifikation, muligheden for at opnå den erhvervsmæssige kvalifikation ad alternative veje, hvorvidt og hvorfor de aktiviteter, der er forbeholdt bestemte erhverv, kan eller ikke kan udøves sammen med andre erhverv m.v. Der henvises til proportionalitetstestdirektivets artikel 7, stk. 2.

Forud for indførelsen af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser ad-

gangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, skal medlemsstaterne involvere alle berørte parter på passende vis og give dem mulighed for at fremføre deres synspunkter. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, skal medlemsstaterne gennemføre offentlige høringer i overensstemmelse med deres nationale procedure, jf. proportionalitetstestdirektivets artikel 8, stk. 2.

Ansvar for at overholde forpligtelserne i henhold til proportionalitetstestdirektivet vil i overensstemmelse med det almindelige princip for sektoransvar for overholdelse af EU-retten ligge hos den myndighed, hvor de regler, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, hører under.

Hvis specifikke krav vedrørende reguleringen af et givent erhverv er fastsat i en særskilt retsakt, der ikke giver medlemsstaterne mulighed for selv at vælge den præcise gennemførelsesmetode, vil proportionalitetstestdirektivet dog ikke finde anvendelse.

Proportionalitetstestdirektivet fastsætter ikke et sprogkrav i forbindelse med indberetning af proportionalitetsvurderinger i EU's database over lovregulerede erhverv. Det vil således være op til medlemsstaterne selv at beslutte, på hvilket sprog vurderingen indberettes. Med henblik på videndeling med de øvrige EU og EØS-medlemsstater bør muligheden for at foretage indberetningen på et sprog, som forstås bredt blandt EU og EØS-medlemsstaterne, overvejes. Direktivet fastsætter heller ikke andre formkrav til indberetningen. Det vil således være op til medlemsstaterne selv at sikre, at proportionalitetsvurderingen fremlægges med tilhørende dokumentation for begrundelsen for at indføre den planlagte regulering i den form, som der findes relevant og passende for at kunne leve op til kravet om proportionalitet.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny § 2 a, stk. 2, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om procedure ved meddelelse af proportionalitetsvurderinger i henhold til proportionalitetstestdirektivet.

Bemyndigelsen forudsættes anvendt til at fastsætte regler om, at Styrelsen for Forskning og Uddannelse under Uddannelses- og Forskningsministeriet vil videresende resultatet af proportionalitetsvurderingen til Europa-Kommissionen, når den myndighed, det lovregulerede erhverv hører under, i overensstemmelse med proportionalitetstestdirektivets artikel 11, stk. 1, har indtastet resultatet i EU-databasen. Styrelsen vil i den forbindelse kun have ansvaret for at videreforsende resultatet af proportionalitetsvurderingen til Europa-Kommissionen.

Det følger af anerkendelsesbekendtgørelsen, at Styrelsen for Forskning og Uddannelse er national koordinator for den del af anerkendelsesdirektivet, der omfatter anmeldelse af krav i EU-databasen for lovregulerede erhverv.

Til nr. 6

Anerkendelsesloven finder anvendelse på sager om det europæiske erhvervspas til et erhverv, hvor den person, der ansøger om europæisk erhvervspas, allerede lovligt er etableret som erhvervsudøver i Danmark, eller hvor personen har opnået sine erhvervsmæssige kvalifikationer i Danmark. Personer med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer skal indgive ansøgning om adgang til varigt at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark (etablering) til den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed modtager sager om europæisk erhvervspas sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder. Der henvises til anerkendelseslovens § 1, stk. 3, og § 4, stk. 1 og 4.

Efter anerkendelseslovens § 2, nr. 5, forstås der ved kompetente myndigheder; alle myndigheder eller organer, der er særligt bemyndigede til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger og til at modtage ansøgninger og træffe afgørelser om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

Anerkendelseslovens §§ 6 og 7 gennemfører regler om anerkendelsesproceduren for ansøgning om og udstedelse af det europæiske erhvervspas, og efter lovens § 8 kan vedkommende minister fastsætte nærmere regler om det europæiske erhvervspas.

Med hjemmel i anerkendelsesloven er der fastsat nærmere regler om det europæiske erhvervspas i anerkendelsesbekendtgørelsen. Anerkendelsesbekendtgørelsen fastsætter regler om de overordnede rammer og procedurer for anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder rammer og procedurer for behandling af ansøgninger om det europæiske erhvervspas. Bekendtgørelsen fastsætter tillige regler om Styrelsen for Videregående Uddannelsers funktion som koordinator og støttecenter for anerkendelsesdirektivet, som kompetent myndighed for det europæiske erhvervspas, hvor erhvervet ikke er lovreguleret i Danmark, samt om indberetning og koordinering. Der henvises til anerkendelsesbekendtgørelsens § 1.

I anerkendelsesbekendtgørelsens kapitel 5-7 er der fastsat regler om rammer og procedurer for ansøgning om europæisk erhvervspas og om behandling af og adgang til oplysninger vedrørende det europæiske erhvervspas.

Efter det foreslåede § 8 a, stk. 1, kan afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af det europæiske erhvervspas påklages af den, afgørelsen eller den manglende udstedelse vedrører.

Efter det foreslåede § 8 a, stk. 2, 1. pkt., fastsætter uddannelses- og forskningsministeren regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen.

Det forudsættes, at det med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastlagt, at en klage over afslag på eller manglende udstedelse af europæiske erhvervspas kan indbringes for den myndighed, der i øvrigt er rekursinstans i forhold til afgørelser truffet af den kompetente myndighed. Det forventes, at

nærmere regler herom vil blive fastsat ved en ændring af anerkendelsesbekendtgørelsen.

Efter det foreslåede § 8 a, stk. 2, 2. pkt., fastsættes regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen, af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, hvis der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed, kan påklages til. Det er det enkelte ressortministerium, der fastlægger, hvilken myndighed der på det pågældende ministerområde er udpeget som kompetent myndighed, jf. herved anerkendelseslovens § 2, nr. 5. Hvis den kompetente myndighed er en styrelse, vil der som udgangspunkt være administrativ rekurs til det pågældende ministerium. Denne del af forslaget omhandler de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den myndighed, der er udpeget som kompetent myndighed, kan påklages til. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kompetente myndighed er et navn.

Med manglende udstedelse tænkes på tilfælde, hvor erhvervspasset ikke udstedes inden for en frist, som er fastlagt i anerkendelsesdirektivet, og som – med hjemmel i anerkendelsesloven – er gennemført ved anerkendelsesbekendtgørelsen. Der fastlægges således i anerkendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 14, stk. 2 og 3, nærmere frister for den kompetente myndigheds behandling af ansøgning om og udstedelse af erhvervspas. Der er herunder fastsat bestemmelser om beregning af disse frister.

Det foreslåede ændrer således ikke ved, at det europæiske erhvervspas i visse tilfælde anses for udstedt, hvis den kompetente myndighed ikke overholder frister eller forsømmer at gennemføre en egnethedsprøve i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivets artikel 7, stk. 4. Der henvises til anerkendelsesbekendtgørelsens § 14, stk. 5.

I de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til, vil det med det foreslåede § 8 a, stk. 2, 2. pkt., blive fastlagt, hvilken anden statslig myndighed der i disse tilfælde er klageinstans i forhold til klage over afgørelse om afslag på eller manglende udstedelse af europæisk erhvervspas. Bemyndigelsen forudsættes udmøntet i regler på det pågældende ministeriums område.

Herudover forudsættes det at blive fastlagt med de foreslåede bemyndigelser, at en klage over afgørelse om afslag på eller manglende udstedelse af europæisk erhvervspas indgives til den kompetente myndighed, og at klagen med alle sagens akter alene fremsendes til klageinstansen, hvis den kompetente myndighed fastholder afgørelsen om afslag på udstedelse af erhvervspas, eller hvis den kompetente myndighed fastholder den manglende udstedelse af erhvervspasset. Der vil således være tale om en remonstrationsordning. Indførelsen af en remonstrationsordning vil imødekomme hensynet til en hurtig og effektiv klagesagsbehandling.

Til nr. 7

Anerkendelsesdirektivets artikel 56a om en advarselsordning er søgt gennemført ved anerkendelseslovens §§ 15 og 16.

Anerkendelseslovens § 16 skaber en generel hjemmel for danske myndigheder til at udveksle oplysninger som led i det med direktivet etablerede advarselsystem, hvori der skal udveksles oplysninger om erhvervsudøvere, der enten er blevet frakendt retten til at udøve et erhverv eller dømt for at have benyttet forfalsket dokumentation for erhvervs-mæssige kvalifikationer.

Anerkendelsesbekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2, der gennemfører dele af anerkendelsesdirektivets artikel 56a, fastlægger nærmere regler i forbindelse med advarselsordningen, herunder om den kompetente myndigheds ajourføring af IMI-dossieret.

Anerkendelseslovens § 16, stk. 3, fastlægger, at den kompetente myndighed i Danmark – samtidig med udsendelse af advarsel efter bestemmelsens stk. 1 og 2 – skriftligt underretter den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen.

Der har ikke hidtil været fastsat regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel eller anmodning om berigtigelse af advarsel.

Med dette lovforslags § 1, nr. 7, foreslås det, at der i anerkendelseslovens § 16, stk. 3, foretages en tilføjelse, således at den kompetente myndighed i Danmark – samtidig med udsendelse af advarsel efter § 16, stk. 1 og 2 – også underretter den person, der er nævnt i advarslen, skriftligt om, at vedkommende kan klage over udsendelsen af advarslen og anmode om berigtigelse af advarslen.

Det foreslåede har til hensigt at fastlægge en ensartet ret til at klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel. Det foreslåede har endvidere til hensigt at tydeliggøre over for borgere, hvilke rettigheder de har i den forbindelse, ikke mindst således at den enkelte borger kan få det fornødne overblik over mulighederne for at klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel.

Det bemærkes, at det alene er selve udsendelsen af advarslen, der kan klages over, ligesom det alene er selve advarslen, der kan anmodes berigtiget.

Udsendelse af en advarsel er ikke i sig selv en forvaltningsretlig afgørelse. Den kompetente myndighed foretager imidlertid i forbindelse med udsendelse af en advarsel en række konkrete sagsbehandlingsskridt – hovedsageligt i form af indtastninger i IMI-systemet. Det kan f.eks. være oplysning om den pågældendes personlige data, afgørelsens art (begrænsning, forbud), geografisk begrænsning, midlertidig begrænsning, virkningsdato, begrundelse for begrænsning eller forbud m.v. Det kan også være oplysning om den myndighed eller domstol, der har truffet afgørelsen, samt hvorvidt

afgørelsen er blevet anket til en højere retsinstans. Disse og andre konkrete sagsbehandlingsskridt forventes at kunne være genstand for en klage over en udsendt advarsel eller en anmodning om berigtigelse af en advarsel.

Danske kompetente myndigheder, som modtager oplysninger om, at en person har fået begrænset retten til at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol, underretter via IMI de øvrige medlemsstater om identiteten af den pågældende erhvervsudøver. IMI-systemet er EU's Informationssystem om det Indre Marked. IMI giver de danske kompetente myndigheder mulighed for at udveksle oplysninger med lignende organer i andre lande.

Til nr. 8

Anerkendelsesdirektivets artikel 56a om en advarselsordning er søgt gennemført ved anerkendelseslovens §§ 15 og 16.

Anerkendelseslovens § 16 skaber en generel hjemmel for danske myndigheder til at udveksle oplysninger som led i det med direktivet etablerede advarselsystem, hvori der skal udveksles oplysninger om erhvervsudøvere, der enten er blevet frakendt retten til at udøve et erhverv eller dømt for at have benyttet forfalsket dokumentation for erhvervs-mæssige kvalifikationer.

Anerkendelseslovens § 16, stk. 3, fastlægger, at den kompetente myndighed i Danmark – samtidig med udsendelse af advarsel efter bestemmelsens stk. 1 og 2 – skriftligt underretter den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen.

Der har ikke hidtil været fastsat regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel eller anmodning om berigtigelse af advarsel.

Efter det foreslåede § 16, stk. 5, 1. pkt., fasttætter uddannelses- og forskningsministeren regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel, jf. stk. 1 og 2, herunder om klagebehandlingen, og om anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler.

Det forudsættes, at det med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastlagt, at en klage over udsendelse af advarsel og en anmodning om berigtigelse af en udsendt advarsel kan indbringes for den myndighed, der i øvrigt er rekursinstans i forhold til afgørelser truffet af den kompetente myndighed. Det forventes, at nærmere regler herom vil blive fastsat i anerkendelsesbekendtgørelsen.

Efter det foreslåede § 16, stk. 5, 2. pkt., fastsættes regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af advarsel, herunder om klagebehandlingen, af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, hvis der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til. Det er det enkelte ressortministerium, der fastlægger, hvilken myndighed der på det pågældende ministerområde er udpeget som kompe-

tent myndighed, jf. herved anerkendelseslovens § 2, nr. 5. Hvis den kompetente myndighed er en styrelse, vil der som udgangspunkt være administrativ rekurs til det pågældende ministerium. Denne del af forslaget omhandler de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den myndighed, der er udpeget som kompetent myndighed, kan påklages til. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kompetente myndighed er et nævn.

Det bemærkes, at det alene er selve udsendelsen af advarslen, der kan klages over, ligesom det alene er selve advarslen, der kan anmodes berigtiget.

I de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til, vil det med det foreslåede § 16, stk. 5, 2. pkt., blive fastlagt, hvilken anden statslig myndighed der i disse tilfælde er klageinstans i forhold til klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af advarsel. Bemyndigelsen forudsættes udmøntet i regler på det pågældende ministeriums område.

Herudover forudsættes det at blive fastlagt med de foreslåede bemyndigelser, at en klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel indgives til den kompetente myndighed, og at klagen med alle sagens akter alene fremsendes til klageinstansen, hvis den kompetente myndighed fastholder udsendelse af advarslen, eller hvis den kompetente myndighed fastholder, at indholdet af advarslen er korrekt. Der vil således være tale om en remonstrationsordning. Indførelsen af en remonstrationsordning vil imødekomme hensynet til en hurtig og effektiv klagesagsbehandling.

Som anført ovenfor, afsnit 2.3.1., udvider anerkendelseslovens bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler direktivets personkreds til også at omfatte statsborgere fra tredjelande. Det forudsættes, at denne udvidelse af personkredsen vil blive videreført ved udmøntning af den foreslåede bemyndigelse vedrørende klageadgang og adgang til at anmode om berigtigelse af en advarsel, således at alle personer omfattet af en udsendt advarsel – uanset statsborgerskab – får de samme rettigheder herom.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 9

Det foreslås, at *bilag 1* til dette lovforslag vil være bilag 1 til anerkendelsesloven.

Til § 2

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog *stk. 2*. Forslaget skyldes, at lovforslagets § 1, nr. 6-8, vedrørende klagebestemmelser m.v., relaterer sig til gennemførelsen af de seneste ændringer til anerkendelsesdirektivet fra 2013. Fristen for gennemførelse af ændringsdirektivet var den 18. januar 2016. Den 20. juli 2018 modtog regeringen Europa-Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2018/2167, hvori Kommissionen redegør for en række punkter, hvor direktivet ikke vurderes at være korrekt gennemført i Danmark. Den 7. marts 2019 modtog regeringen Europa-Kommissionens begrundede udtalelse nr. 2018/2167, hvor direktivet på enkelte punkter fortsat vurderes ikke at være korrekt gennemført i Danmark. Lovforslagets § 1, nr. 6-8, vedrørende klageadgang m.v. følger op herpå og bør gennemføres i dansk ret hurtigst muligt.

Det foreslås med *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 1-5 og nr. 9, træder i kraft den 30. juli 2020. Baggrunden herfor er, at disse bestemmelser gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25. Fristen for gennemførelse af direktivet er den 30. juli 2020.

Lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervs-mæssige kvalifikationer, der ændres med dette lovforslag, gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 24. Derfor skal denne lov heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervs-mæssige kvalifikationer

Note 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132.

§ 1. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

§ 2. ---

1) ---

2)-10) ---

§ 1

I lov nr. 1871 af 29. december 2015 om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervs-mæssige kvalifikationer foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* indsættes efter »kvalifikationer«: »m.v.«

2. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »132«: », og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25«.

3. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Lovens kapitel 2 a finder anvendelse på proportionalitetsvurderinger, der foretages forud for vedtagelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

4. I § 2 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) *Proportionalitetstestdirektivet*: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv.«

Nr. 2-10 bliver herefter nr. 3-11.

5. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Proportionalitetsvurdering forud for vedtagelse af ny eller ændret regulering af erhverv

§ 2 a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, gælder her i landet.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om procedure ved meddelelse af proportionalitetsvurderinger i henhold til proportionalitetstestdirektivet.«

§ 16. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Samtidig med udsendelse af en advarsel efter stk. 1 og 2 underretter den kompetente myndighed i Danmark skriftligt den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen.

Stk. 4. ---

6. Efter § 8 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 8 a. Afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af det europæiske erhvervspas kan påklages af den, afgørelsen eller den manglende udstedelse vedrører.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen. Er der ikke en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til, fastsættes regler efter 1. pkt. af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren.«

7. I § 16, *stk. 3*, indsættes efter »om advarslen«: »og om, at vedkommende kan klage over udsendelsen af advarslen og anmode om berigtigelse af advarslen«.

8. I § 16 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel, jf. stk. 1 og 2, herunder om klagebehandlingen, og om anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler. Er der ikke en administrativ klageinstans, som øvrige afgørelser truffet af den kompetente myndighed kan påklages til, fastsættes regler efter 1. pkt. af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren.«

9. Som *Bilag 1* indsættes bilag 1 til denne lov.